

Matt Mitchell: Jeesus päästää vapaaksi, osa 1

Matt Mitchell: "Set Free by Jesus"

1. elokuuta 2010

Luukas 13:10-17

Oli mukava tulla kotiin ja tavata teitä tänään! On aina hauskaa matkustella vähän, mutta kotia ei voita mikään! Olen nauttinut viime viikkoina, kun olen saanut kuunnella Jumalan sanan julistusta eri seurakunnissa, mutta olen innoissani, kun saan taas itse saarnata sanaa täällä Lansen Vapaakirkossa! Olen hyvin levännyt ja valmiina töihin.

Palaamme Luukkaan evankeliumiin. Siitä on melkein vuosi, kun aloimme tutkia Luukkaan evankeliumia tässä sarjassamme, jonka otsikkona on "Varma Jeesuksesta".

Ensimmäisessä luvussa Luukas toteaa, että hänen tavoitteensa oli se, että hän oli *päättänyt kirjoittaa yhtenäisen esityksen sinua varten, kunnioitettu Teofilos, jotta tietäisit, kuinka luotettavaa sinulle annettu opetus on. Luuk. 1:3-4*. Ja siitä esityksestä me olemmekin saaneet oppia paljon Jeesuksesta.

Tänään tarkastelemme yhtä kertomusta Jeesuksesta Luukkaan evankeliumin luvusta 13, josta poimimme jakeen 10. Tämä tapaus sattui sapattina, juutalaisten lepopäivänä. Tässäkin kertomuksessa Jeesus tekee ihmeen. Hän vapauttaa erään naisen. Hän päästää naisen vapaaksi heikkoudesta ja invalidisoivasta vammasta.

Hänet siis "Jeesus päästää vapaaksi".

Jeesus on opettamassa eräässä synagogassa. Itse asiassa tämä on viimeinen kerta, kun Jeesuksen kerrotaan opettaneen juutalaisten synagogassa. On siis sapatti. On viikonloppu. On se lepopäivä, jonka Jumala antoi kansalleen. Ja siellä oli nainen, joka oli kärsinyt todella paljon.

Siellä oli nainen, jota kahdeksantoista vuotta oli vaivannut sairauden henki. Hänen selkänsä oli pahasti köyryssä, eikä hän kyennyt suoristamaan itseään. Luuk. 13:11.

Voitko kuvitella? Jotkut meistä kärsivät selkäkivuista. Ja toisilla on muita fyysisiä sairauksia ja rajoitteita. Tämä nainen ei kärsinyt ainoastaan kivusta selässään. Hän oli taittunut kaksinkerroin. Kuningas Jaakon käännös sanoo "bowed together" ("koukistunut kumaraan"). Hän oli pysyvästi vammautunut ja taipunut kumaraan, en tiedä kuinka syvään, mutta niin syvään, että hänen elämänsä oli pelkkää kärsimystä. Oletko koskaan yrittänyt juoda vettä olemalla kaksinkerroin kumartuneena? Hänen

piti aina juoda siitä asennosta. Luukas toteaa, ettei *hän kyennyt suoristamaan itseään*. Tämä oli ollut hänelle arkea jo 18 vuotta.

18 vuotta! Voitko kuvitella? Se oli kärsimystä. Mutta Jeesus vapauttaa hänet tästä kärsimyksestä tekemällä ihmeen!

Nähdessään hänet Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: "Nainen, olet päässyt vaivastasi." Hän pani kätensä naisen päälle, ja heti tämä oikaisi selkänsä ja ylisti Jumalaa. Luuk.13:12-13.

"Heti tämä oikaisi selkänsä ja ylisti Jumalaa!" - 18 vuoden kärsimys oli ohi hetkessä. 18 vuoden elämä kaksinkerroin taittuneena loppui yhteen sanaan ja Jeesuksen kosketukseen.

"Heti tämä oikaisi selkänsä ja ylisti Jumalaa!"

Vau! Jos sinä tai minä olisimme olleet siellä, meidän silmämme olisivat pullistuneet ulos päästä. Ja nainen ylisti Jumalaa ja kansa iloitsi, että hän sai päästä vapaaksi!

Mutta eivät ihan kaikki. Paikalla oli myös ihmisiä, jotka joutuivat raivon valtaan tämän takia. Voitko kuvitella sellaista? On jo kyllin vaikeaa kuvitella, että joku paranee näin. On vielä vaikeampaa kuvitella, että joku ei pitäisi siitä. Mutta niin vain synagogan esimies paheksui asiaa ja ilmeisesti siellä oli muitakin, todennäköisesti fariseuksia, joita asia kiukutti.

Kun synagogan esimies näki, että Jeesus paransi sairaan sapattina, hän suutuksissaan sanoi paikalla oleville: "Viikossa on kuusi päivää työtä varten, tulkaa silloin parannettaviksi älkääkä sapattina." Luuk.13:14.

Mikä oli tämän miehen mielessä? Mikä päivä oli menossa? Oli kuusi päivää työtä varten, niinhän Raamattu sanoo. Joten tulkaa parannettaviksi niinä päivinä. On huomattava, että tämä mies ei puhunut Jeesukselle. Hän ohittaa Jeesuksen ja kääntyy väkijoukon puoleen.

Ehkä hän koki, ettei voittaisi väittelyä. Eikä hän kyennytkään. Menkää pois ja kärsikää sapattina! Arkipäivinä on kyllä riittävästi aikaa parantua! Seuratkaa säädöksiä!

No jaa, ongelma ei ollut ollenkaan säädöksissä. Ongelma oli siinä, että esimies ei käsittänyt, mitä varten säädökset olivat olemassa. Mitä varten koko sapatti oli olemassa!

Oli kysymys LEVOSTA. Ei pelkästään työn keskeyttämisestä. Vaan LEVOSTA. Ja se oli tarkoitettu ihmisen parhaaksi. Ei päiväksi, jolloin pidennettäisiin kärsimyksiä. Tämä mies oli suutuksissaan.

Luulenpa, että Jeesuskin tuli vihaiseksi. Hän tuli vihaiseksi, koska mies ei voinut käsittää sapattia eikä olla myötätuntoinen. Eikä Jeesus kohdistanut vihaansa vain häneen, vaan kaikkiin, jotka ajattelivat samalla tavalla.

Herra vastasi: "Te tekopyhät! Jokainen teistä kyllä päästää sapattina härkensä tai aasinsa kytkeystä ja vie sen juomaan. [Ne ovat kaikki kiinni sidottuja. Ne tarvitsevat juotavaa. Te päästätte ne liekanarusta. Te viette ne veden ääreen. Eikä se ole työtä. Te päästätte eläimen irti ja annatte sillä virkistävää juotavaa sapatin päivänä. Se sopii sapatin ideaan!] Tätä Abrahamin tytärtä on Saatana pitänyt siteissään jo kahdeksantoista vuotta. Eikö häntä olisi saanut päästää vapaaksi sapatinpäivänä?" Luuk. 13:15-16.

Sitähän varten koko sapatti on olemassa! Mikä sopisikaan paremmin lepopäivän ohjelmaan kuin antaa lepo tälle naiselle? Se on täydellinen teko juuri sapattina tehtäväksi. Tulla Jeesuksen vapauttamaksi.

Entä mitä tällä kertomuksella on tekemistä sinun ja minun kanssani? Haluan puhua siitä lisää seuraavassa osassa. (jatkuu)

Matt Mitchell

Copyright © 2014 Matt Mitchell. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla pastori Mitchell'in blogista [Hot Orthodoxy](#).

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.